

64

1529-1532. Διαθήκες (νοταριακές πράξεις). Χάνδακας.

W. F. Bakker, A. F. van Gemert (έκδ.), «Οι διαθήκες τοῦ Κρητικοῦ νοταρίου Ἀντωνίου Γιαλέα 1529-1532», *Κρητολογία* 6 (1978), σ. 23-30 αρ. 5-6, σ. 34-36 αρ. 7-8, σ. 40-43 αρ. 9-10, σ. 46-48 αρ. 11-12, σ. 49-51 αρ. 13-14, σ. 53-54 αρ. 15-16, σ. 56-57 αρ. 17, σ. 60-61 αρ. 18-19, σ. 66-67 αρ. 20-21, σ. 69-70 αρ. 22-23, σ. 73-74 αρ. 24.

65

1531- 1570. Νοταριακά έγγραφα. Κεφαλονιά.

Σταματούλα Ζαπάντη, *Κεφαλονιά 1500-1571. Η συγκρότηση της κοινωνίας του νησιού*, Θεσσαλονίκη 1999, σ. 373-406, αρ. 1-39⁸.

66

1532-1572. Νοταριακές πράξεις. Άνδρος.

Δ. Πασχάλης, «Ο Σπαρτιάτης Στρατηγόπουλος, δημόσιος ὑπὸ βασιλικὴν ἐξουσίαν νοτάριος ἐν Ἄνδρῳ. Εἰδήσεις περὶ τῶν ἐν Ἄνδρῳ νοταρίων ἐπὶ Φραγκοκρατίας καὶ Τουρκοκρατίας», *BNJ* 23 (1930), σ. 90-91.

67

1533-1570. Νοταριακές πράξεις. Ιεράπετρα (Κρήτη).

Β. Σιακωτός, «Οι οικογενειακές σχέσεις στην Ιεράπετρα μέσα ἀπὸ τα συμβολαιογραφικὰ κατὰστιχα τοῦ 16ου αἰῶνα», *Ἀμάλθεια* 35 (2004), σ. 68-72, αρ. 1-7.

ΥΠΟΘΕΣΙΑ

1533, 24 Νοεμβρίου

«... Φανερόν καμνο και ομολογώ εγω ο Γεώργιος Ανταλός κατηκούμενος εν τω χωρίῳ

8. Τα ὑπ' αρ. 1, 5, 6, 7 έγγραφα προέρχονται ἀπὸ το πρωτόκολλο τοῦ Σταμάτιου Μοντεσάντου βλ. Σταματούλα Ζαπάντη (εκδ.), *Μοντεσάντος (Δε) ιερέας Σταμάτιος, Νοτάριος Ελείου, Κατάστιχο 1535-1553*, Αργοστόλι 2002, αρ. 157, 30, 89, 159 ἀντίστοιχα. Τα ὑπ' αρ. 2, 3, 8, 9, 11, 13 έγγραφα προέρχονται ἀπὸ πρωτόκολλο τοῦ Νοταρίου Ἀνδρέα Ἀμάραντου βλ. Χ. Βαγιωνάκης, Ὑλγα Κατσίβελα, Δέσποινα Μιχαλάγα, Βάσω Μπελαβγένη, Μ. Μπλέτας (εκδ.), *Ἀνδρέας Ἀμάραντος, Νοταριακές πράξεις, Ἀρακλί Κεφαλονίας (1548-1562)*, Αθήνα 2001, αρ. 40, 89, 6, 84, 191, 203 ἀντίστοιχα.



Στραβοδοξάρη ευρισκόμεναιος σήμερον εν τω χορίον Επισκοπή ότη ήλθαμε οισ σημβίβασην θεληματική με τον κυρ Γεώργιον Βγόντζα υιόν Μιχαήλ και δήδο τού α' πεδήν εδηκό μου κατά σάρκα αρσενηκόν ηνα λαύι αυτώ οδηα την ψυχήν του να το αναθρέψη ηδηα σα να ήτονε πεδήν εδηκόν του, το οπήον ευρύσκειται την σήμερον μηνόν ια' και δηα τούτο να μην εχο πλέα καμίαν εξουσήαν ησ αυτώ, αλά ουδέ αιδηκός μου να το γηρεψομε οδηα πεδή μας, και μετά να το εχη παντοτηνόν και ος βούλεται να το κάμη ανο οδηα ψυχήν σωτηρίας. Και αν ήθελε ερθη καιρός οπου να γηενή το πεδή δώτομον της δούλεψις και να θελήσο εγο ο κύρις του να του το παρο γε και να θελύση αυτόν του να μισέψη, να μηδέν μπορό ποτε αλα ουδε αυτό να του γηρεψομε πληρομαν ουδε ρογαν ουδε αλον τη τον καιρον οπου εθελεν εχη με αυτόν, δηότης το περνη οδηα της ψυχήν του οχη δηα δουλευτήν του. Ο αλυλογόν από τα μερη να πεύτη ησ πέναν υπέρπυρα ν' εν τα τύχη του καστελήου μας και το παρόν μενετο δεκτό ...».

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΟΥ ΕΞΩΓΑΜΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΤΟΥΣ
1540, 19 Νοεμβρίου

«... Φανερόν έστο ότι κυρ Νικολός Τζαμάκης εσίνυβαστηκεν με τη Φραντζέσκα την Ταντολοπούλα οτη δηα τεφερέντζιαν όπου εσιγήρησαν ανάμεσα τος και ήκαμεν πεδην ο αυτός Νυκολός με την άνοθεν Φραντζέσκα και οδηατή την σήμερον εθελυσε να του εγηρέψη να πληροθή τα βυζαστηκά τζη και τ' αναθροφύμα τζη με στράταν της δηκαιο-σήςης, ήλθασην ησ τον αυτόν σασμόν να της δόσι υπέρπυρα κδ' να κρατή το πεδήν αιος α' χρόνον να το αναθρέψη και περάσοντα ο χρόνος και ήθελε θέλη η άνοθεν Φραντζέσκα να του δόσι το πεδήν να το πέρνυ χόρης κανέναν κοντράστο, άλεος και δεν ύθελε θέλη να του το δόσι το πεδήν, να το κρατή αυτή και ο άνοθεν νυκολός να μηδέν ύναι κρατημένος πλέο να τζη δήδη τηβοτας, μα η άνοθεν Φραντζέσκα να κρατή το πεδή με οξόδες της και να το κάμνυ ος θέλη. Ακόμα εσ ότι ένας από τον άλον τος να ηναι ήση και σατησφάδη μία μερά από την άλη και να μηδέν υπορύ ένας πάρν του άλου να μοβέρν ησε κανέναν καιρόν κάμι άλυτη η δηαφοράν ησ τα άνοθι από τα οπία υπέρπυρα κδ' ομολογά η άνοθεν Φραντζέσκα πως ήλαυεν σήμερον μετρυτά υπέρπυρα ιβ' και τα έτερα υπέρπυρα ιβ' να της δόσι αιος όλον τον Μάιον τον προερχόμενον ...».

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΝΥΠΑΝΔΡΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΟΤΙ ΑΠΟΖΗΜΙΩΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΦΥΣΙΚΟ ΠΑΤΕΡΑ ΤΟΥ ΠΑΙ-ΔΙΟΥ ΤΗΣ ΚΑΙ ΟΤΙ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ Η ΙΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΤΟΥ

1541, 25 Ιουνίου

«... Καθομολογά η Φραντζέσκα η Ταντουλοπούλα πως ένε αποπληρομένη από εσέναν τον Νυκολό Τζαμάκη ησε υπέρπυρα κδ', τα οπία ηλαυε οδια τεφερέντζιαν οπου ηχασι να κάμουσι, καθώς φένεται και με έναν ηστουμέντο καμομένο ηπο της εμης χηρώς και ης αυτω της εχη δοσμένα υπέρπυρα ιβ' και την φοράν ετούτην της εμέτρησε ο Μάρκος ο Μηλονόπουλος άλα υπέρπυρα ιβ' και ουτως ήναι αποπληρομένη ησ το λεγόμενον ηστρου-μέντο. Ακόμη την φοράν ετούτην την προτεστάρo εγω ο κατογεγραμμένος νοτάριος οδια ονομαν του προηρυμένου Νυκολό Τζαμάκη από μήραν του θεού και της αφεντίας μας από εδα εως ημέρες ή να τηχένυ να του δόση το πεδήν του να το κάμη του μόδου του καθώς ηναι ο σασμός τος στο πρότο χαρτί, αλέως, και περάση το τέρμινον και δεν το

δοσι να θέλι να το κρατή αυτή, να μηδεν υμπορν πλέω να του γυρέψη καμιάν όξοδον ησε κανέναν καιρόν, ητης οδια το κοπέλη οσαν οδια μερδηκόν εδηκόν της. Μάρτυρες ο Μάρκος Μηλονόπουλος, Μιχάλης ο Νταντόλος ο αδελφός της. Η άνοθεν Φραντζέσκα ρεσπονταίρν και λέγη προς οδια την ωραν δεν του το δήδι, δηατή ένε μητέρα και ουδέν το θαρή να το αναθρέψη ξένη μάνα, μα οσαν το αναθρέψη αυτή απου το πονη κάληα παρα άλλον να το κάμη να γνωρύζη τον κήρην και την μάναν, ετότεσ να το δόσι μετά χαράς».

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΓΟΝΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΡΥΘΜΙΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ ΤΩΝ ΕΞΩΓΑΜΩΝ ΤΕΚΝΩΝ ΤΟΥΣ

1547, 22 Σεπτεμβρίου

«... Φανερών κάμνουν ετούτη η διο μεραίς ο Μανούσος ο Σουρίας του ποταί Γεώργη και η Σοφία η Μακροπούλα του ποτε Πασκάλ από το χορίο Σκηνοκάψαλα οδιατη φένεται και ο άνοθεν Μανούσως ήθελεν πέσι με την άνοθεν Σοφία και ήκαμεν με ταύτην διο παιδιά, αρσενικόν και θηλικόν, και οδια να τος λήψουν η έξοδες της αφεντίας μας, ήλθασιν εις την κατογεγραμμένην συνήβασιν και εμιράσασιν τα λεγόμενα παιδιά εκήνα, και επήρεν το αρσενικόν ο κύρης και το θηλυκόν η μάνα. Και ποταί να μην έχη καμιάν εξουσίαν η αυτή Σοφία εις το αρσενικόν να τ' ορήζη οδια πεδήν της, ήμι τα να τα' όχη ο κύρησ του και να το κάμει ως θέλη σα γονής, ήτης και ο αυτός Μανούσος να μην έχη καμιάν εξουσίαν εις το θηληκόν να τ' ορήζει οδια πεδήν του, ήμι τα να 'νε πάντα με την μάνα του και να το κάμει ως θέλη. Ακόμη οδια κόπον και έξοδες να τ' αναθρέψη όπου ήκαμεν η άνοθεν Σοφία, ήναι κοτέντος να της δόσει ο άνοθεν Μανούσως υπέρπυρα ήκοσι και α τζη τοκάρι και άλλον τήποτας. Θέλη και χαρίζη ταύτα, και ποταί εις σε κανέναν καιρόν να μην μπορεί να γηρέψη καμιάν λότε εις αυτήν την ηπόθεσιν από τα οπία τάσι να της δόσι ογλήγορα τα υπέρπυρα τα επτά και έως έναν χρόνο τέρμενον να της δόση αποπλήρομαν υπέρπυρα ιγ' ...».

67α

1533-1626. Νοταριακές πράξεις και πατριαρχικό έγγραφο. Άνδρος.

Δ. Πολέμης, *Οί άφεντότοποι της Άνδρου. Συμβολή εις την έρευνα των καταλοίπων των φεουδαλικών θεσμών εις τās νήσους κατὰ τόν δέκατον έκτον αιώνα*, Άνδρος 1995, σ. 115-121 αρ. 3-4, σ. 127-136 αρ. 7-12, σ. 141-142 αρ. 15, σ. 150-156 αρ. 19- 21, σ. 161-200 αρ. 24-47.

68

1534. Διαθήκη (νοταριακό έγγραφο). Ναύπλιο.

Μ. Μανούσακας, «Μία διαθήκη από τὸ Ναύπλιο (1534) με πλούσιο γλωσσικὸ ὕλικό», στον τόμο *Αντίχαρη. Αφιέρωμα στον καθηγητή Σ. Καρατζά*, Αθήνα 1984, σ. 263-265.

